

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 26/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Весна Субић, одређена годишњим распоредом послова на основу одредби члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/14), у поступку по приговору предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., ради убрзавања поступка у предмету Врховног суда Рев2 1187/2023, након испитног поступка, донео је 27.09.2023. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ..., ради убрзавања поступка у предмету Врховног суда Рев2 1187/2023.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, дана 24.07.2023. године поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету Врховног суда Рев2 1187/2023. У приговору је навео да поступак у овој правној ствари траје дуже од 12 година, а да је његов пуномоћник изјавио ревизију у име свих тужилаца у предмету дана 24.10.2016. године и 26.10.2016. године, а да до данас по ревизији није одлучено. Предложио је да председник суда у законском року донесе одлуку којом ће се утврдити повреда права на суђење у разумном року и наложити поступајућем судији предузимање прописаних процесних радњи који ће делотворно убрзати поступак.

Одлучујући о приговору предлагача, на основу чланова 7, 9 и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни суд је утврдио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, из извештаја судије известиоца, утврђено је да су тужиоци, између осталог и предлагач АА, поднели тужбу 31.12.2010. године, ради неисплаћене зараде по основу рада у време државних и верских празника, ноћног рада, регреса за годишњи одмор и трошкова превоза за долазак и одлазак са посла, против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова-Полицијска управа у Смедереву. Првостепеном пресудом ПП 69/11 од 25.12.2015.

године тужбени захтев је одбијен у целини. Првостепена пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2806/16 у делу којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за накнаду трошкова за превоз за долазак и одлазак са рада, а у преосталом делу првостепена пресуда је укинута и предмет је враћен истом суду на поновно суђење. У Врховни суд предмет је примљен 22.03.2023. године, ради одлучивања о ревизијама тужилаца од 24.10.2016. године и 26.10.2016. године. Већан је 24.08.2023. године и одлука је 12.09.2023. године предата у судску праксу, ради отправљања из суда.

Имајући у виду да је поступак по ревизији окончан пре одлучивања о приговору предлагача ради убрзавања поступка, у року прописаном одредбом члана 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни суд је одбио приговор предлагача, јер је сврха приговора остварена пре одлучивања о њему.

Приговор ради убрзавања поступка, као једно од средстава којима се штити право на суђење у разумном року, има првенствено превентивно дејство, јер служи убрзавању поступка, а затим и компнезанторно дејство. У конкретном случају, предлагач је приговором тражио убрзавање поступка у предмету у коме је поступак окончан доношењем одлуке о ревизији тужилаца, која је израђена и предата судској пракси ради отправљања из суда, што значи да је приговор остварио своју сврху.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку о трошковима поступка Врховни суд је донео применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року из члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС 46/95..14/2022), с обзиром да предлагач у поступку није успео, па му не припада право на накнаду трошкова поступка.

С у д и ј а
Весна Субић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду у року од 8 дана од
дана пријема овог решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић